

רשומות

קובץ התקנות

27 במאי 1983

4497

ט"ו בסיון התשמ"ג

עמוד

1406	צו מס הכנסה (פטור ממס על הפרשי-הצמדה) (תיקון), התשמ"ג—1983
1406	תקנות מס הבולים על מסמכים (תיקון), התשמ"ג—1983
	תקנות השיפוט הצבאי (בדיקות לגילוי החזקה או שימוש בסמים מסוכנים), התשמ"ג—1983
1407	
1408	תקנות המיס (היטל איוון) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג—1983
1409	תקנות המיס (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 7), התשמ"ג—1983
1410	תקנות המיס (הענקות) (תיקון מס' 7), התשמ"ג—1983
1411	תקנות המיס (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג—1983
1413	תקנות המיס (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג—1983
1419	תקנות המיס (תעריפי מים בעיריית אילת) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג—1983
1423	תקנות הדואר (תעריפי טלפון) (מס' 7) (תיקון מס' 2), התשמ"ג—1983
1424	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מתירים מקסימליים למלח) (תיקון מס' 4), התשמ"ג—1983

תיקון טעות דפוס

צו מס הכנסה (פטור ממס על הפרשי הצמדה) (תיקון),

התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן — הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו מס הכנסה (פטור ממס על הפרשי הצמדה), התש"ם—1980², אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

תיקון סעיף 1

"(ד) הפרשי הצמדה ששילם המוסד לביטוח לאומי בשל פיגור בתשלום סכום שהוא חייב על פי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968³, כשהסכום שהפרשי ההצמדה משולמים עליו פטור ממס — יהיו פטורים ממס."

2. תחולתו של צו זה משנת המס 1983.

תחולה

יורם ארידור
שר האוצר

ט"ו באייר התשמ"ג (28 באפריל 1983)
(חמ 1195—3)

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
2 ק"ת התש"ס, עמ' 1051, 1444 ו-2296; התשמ"א, עמ' 887.
3 ס"ח התשכ"ח, עמ' 530.

תקנות מס הבולים על מסמכים (תיקון), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לחוק מס הבולים על מסמכים, התשכ"א—1961¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות מס הבולים על מסמכים, התשכ"ה—1965² (להלן — התקנות העיקריות), בתקנה 4, במקום "20 שקלים" יבוא "500 שקלים" ובמקום "5 שקלים" יבוא "250 שקלים".

תיקון תקנה 4

2. בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות —

תיקון התוספת
הראשונה

(1) במקום "400 שקלים", בכל מקום יבוא "1000 שקלים";

(2) במקום "20 שקלים" יבוא "250 שקלים";

(3) במקום "2 שקלים" יבוא "20 שקלים".

יורם ארידור
שר האוצר

ט"ו באייר התשמ"ג (28 באפריל 1983)
(חמ 550—3)

- 1 ס"ח התשכ"א, עמ' 64.
2 ק"ת התשכ"ה, עמ' 1380; התשמ"א, עמ' 631 ו-1149.

תקנות השיפוט הצבאי (בדיקות לגילוי החזקה או שימוש בסמים מסוכנים), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 250 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו—1955 (להלן — החוק), ובאישור שר הבריאות, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

- "סם מסוכן" — כמשמעו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג—1973;²
- "מטבוליט" — תוצר חילוף חומרים של סם מסוכן בגוף, אשר נוכחותו בשתן מעידה על כך שהנבדק השתמש בסם מסוכן;
- "בדיקת שתן" — בדיקת דגימת שתן לגילוי, לזיהוי או לכימות של סם מסוכן או של מטבוליט שלו במטרה להוכיח שהנבדק השתמש בסם מסוכן;
- "בדיקת נוזל שטיפת ידיים" — בדיקת דגימה של נוזל שטיפת ידיים לגילוי, לזיהוי או לכימות של סם מסוכן, במטרה להוכיח הימצאותו של הסם על ידיו של הנבדק;
- "בדיקת מעבדה" — בדיקת שתן או בדיקת נוזל שטיפת ידיים לגילוי, לזיהוי או לכימות של סם מסוכן או של מטבוליט שלו במעבדה שאישר לצורך זה קצין רפואה ראשי של צה"ל;
- "נבדק" — חייל שנדרש להיבדק לפי סעיף 250 לחוק.

בדיקות לגילוי החזקה או שימוש בסמים מסוכנים

2. בדיקות לגילוי החזקה או שימוש בסמים מסוכנים, לצורך סעיף 250 לחוק הן:

(1) בדיקת שתן;

(2) בדיקת נוזל שטיפת ידיים.

אופן בדיקת המעבדה

3. (א) נצטווה נבדק להיבדק על פי סעיף 250 לחוק, יילקחו ממנו דגימת שתן או דגימה של נוזל שטיפת ידיים או שניהם גם יחד, לשם ביצוע בדיקת מעבדה.
- (ב) הדגימות יועברו למעבדה בכלי קיבול סגור ומסומן, כמקובל בסימון מוצגים משפטיים מסוג זה.
- (ג) בדיקת המעבדה תבוסס על שיטה מקובלת.

תעודות על בדיקת המעבדה

4. (א) המעבדה תמסור למשטרה הצבאית אישור על קבלת הדגימה, בנוסח של תעודת עובד ציבור לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א—1971.³
- (ב) תוצאות בדיקת המעבדה יינתנו בחוות דעת של מומחה, לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א—1971.

(ג) בחוות דעת המומחה תצויין השיטה האנליטית שלפיה בוצעה הבדיקה.

משה ארנס
שר הבטחון

ט' באייר התשמ"ג (22 באפריל 1983)
(חמ—1662—3)

1 ס"ח התשט"ו, עמ' 171; התשמ"ב, עמ' 22, עמ' 38; התשמ"ג, עמ' 44.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.
3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

תקנות המים (היטל איזון) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (היטל איזון) (מס' 2), התשמ"ג—1983², במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

החלפת תקנות
4 עד 7

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 4.33 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.52 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.64 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 4.33 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 4.33 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לחקלאות
במקורות

5. (א) על מים לחקלאות שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 4.33 שקלים למ"ק או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כלקמן:

שיעור היטל
האיזון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

- (1) בכל הארץ — 13 אגורות חדשות למ"ק;
- (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 11 אגורות חדשות למ"ק;
- (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 11 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 11 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איזון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	11	2,000
עמק הירדן	11	2,000
עמק חרוד	13	2,000
עמק החולה	13	1,800
שפלת החוף	13	1,500
עמק זבולון	13	1,500
עמק יזרעאל	13	1,500

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1122.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או-ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 4.33 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 4.33 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.57 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.80 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 4.33 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 4.33 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לייצור תעשייתי

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 6.18 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 2.94 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 3.24 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 6.18 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 6.18 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים ושירותים
ציבוריים

ש מ ח ה א ר ל י ך
שר החקלאות

כ"ז באייר התשמ"ג (10 במאי 1983)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 7), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978², במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

"שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

החלפת תקנה 2

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ג, עמ' 156, עמ' 367, עמ' 559, עמ' 734, עמ' 918 ועמ' 1126.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — 2.21 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — 11.12 שקלים למ"ק."

ש מ ח א ר ל י ד
שר החקלאות

כ"ז באייר התשמ"ג (10 במאי 1983)
(חמ 808-3)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 7), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם—1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 4.33 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 4.33 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

"הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים וציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 6.18 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 6.18 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים וציבוריים ושירותים

ש מ ח א ר ל י ד
שר החקלאות

כ"ז באייר התשמ"ג (10 במאי 1983)
(חמ 28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1698; התשמ"ג, עמ' 1126.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג—1983

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר
התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה
וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (מס' 2), התשמ"ג—1983²,
במקום תקנה 7 יבוא:

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו
כמפורט להלן:

"התעריפים למים
למטרות הצריכה
השונות

1	מים לחקלאות	שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)
1.1	עמק הירדן		1.39	1.94
	יסוד המעלה		2.49	3.49
	כפר גלעדי		2.99	4.19
	אורן—חדרה		3.15	4.41
	חולון		3.32	4.65
	קרן—בנא		3.40	4.76
	גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה *, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון		3.49	4.89

* כולל שפלת לוד, שורק, גת.

תעריף בכל חדשי השנה (שקלים למ"ק)	1.2	בית שאן — מעיינות שפעה רמתניה אגם חיתל בית שאן—קידוחים, יוטבתה רמת הגולן, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, עין יהב, עין בוקק
1.22		
1.82		
2.94		
3.75		
4.12		
4.33		

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1127.

תעריף בעד ככות מים של 2000 מ"ק	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	1.3 מים לברירות דגים
ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות

1.41	1.52	בית שאן — מעיינות
1.69	1.82	שפעה

הערות: (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בברירות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות	2 מים לתעשייה
-----------------------	----------------	---------------

1.75	בית שאן — מעיינות
2.16	עמק הירדן
3.81	כפר גלעדי
4.02	אורן — חדרה
4.12	בית שאן — קידוחים, יוטבתה
4.22	חולון

רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, קרן —
בנא, גליל מרכזי, עכו — שפרעם, שימרון — הרי
אפרים, מגדל — נצרת, עמק מזורחי, רום כרמל,
שומרון, בית שאן — קידוחים, יוטבתה, גוש דן,
השפלה*, אשתאול, שואבה, אשקלון, לכיש,
נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראו, עין
יהב, עין בוקק, נחל צין, שדה רימון

4.33

3 מים לצריכה ביתית

4.05	בית שאן — מעיינות
	רמת הגולן, כפר גלעדי, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא, קרן בנא, גולני, יבנאל, גליל מר- כז, עכו — שפרעם, שימרון — הרי אפרים, מגדל — נצרת, עמק מזורחי, אורן — חדרה, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן — קידוחים, גוש דן, חולון, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראו, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק, שדה עבדה, שדה רימון
6.18	

* כולל שפלת לוד, שורק, גת.

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 2.21 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 11.12 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

ש מ ת ה א ר ל י ך
שר החקלאות

כ"ז באייר התשמ"ג (10 במאי 1983)
(חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג-1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2), התשמ"ג-1983², במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק

15.24

24.00

38.63

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם

1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם

1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות בדירה, ושהצריכה

החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק

נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר

הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה

לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);

הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא

במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל

הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1131.

1.1.5 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיוור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת.

8.24

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה של 68 מ"ק, באופן מצטבר לחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיוור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיוור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשיה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

בגבולות הכמות המוקצבת
מעל הכמות המוקצבת —

6.08 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

8.29 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשיה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשיה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשיה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו בגבולות הכמות המוקצבת —

6.08 כאשר מרבית כמות המים לתעשיה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לתעשיה למעט מע"מ ובתוספת 1.75 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

		כאשר מרבית כמות המים לתעשיה מופקת בידי הרשות המקומית —	
8.29		בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת	
17.20		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	
		כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —	
		המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 2.21 שק"ל למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 11.12 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.	
24.21	2.3	למלאכה ותעשיה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	
	2.4	לבניה באתרי הבניה —	
17.36	2.4.1	באתר, בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	
17.36	2.4.2	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	
17.36	2.4.3	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	
19.57	2.4.4	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	
28.48		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
כמפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

12.36	3.45	1.24	מועצה אוורית עמק הירדן
			עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בנימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
14.06	5.15	2.94	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אוורית נעמן, מועצות מקומיות: אבן יהודה, ג'לג'וליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
15.29	6.38	4.17	עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד
15.45	6.54	4.33	כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל
15.54	6.54	4.33	

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 1.65 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 2.21 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 11.12 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

3.3 למשקי עזר —

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

בשקלים למ"ק

4.1 למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —

- (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה 19.06
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — 19.06
- בגבולות הכמות המוקצבת מעל לכמות המוקצבת 37.90

4.2 לבתי חולים —

- (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 19.06
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — 19.06
- בגבולות הכמות המוקצבת מעל לכמות המוקצבת 37.90

4.3 לבתי מלון —

- (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 13.85
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — 13.85
- בגבולות הכמות המוקצבת מעל לכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת

16.07

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת

26.00

4.4 למיתקני בטחון —

- (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 19.06
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — 19.06
- בגבולות הכמות המוקצבת מעל לכמות המוקצבת 37.90

4.5 לגינון —

4.5.1 לגינון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —

- (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה 8.29
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — 8.29
- בגבולות הכמות המוקצבת מעל לכמות המוקצבת 24.77

4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	
	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה	8.24
	(ב) מעבר להגבלות	22.66
4.6	למיתקני תחבורה —	
	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	26.99
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
	בגבולות הכמות המוקצבת	26.99
	מעל לכמות המוקצבת	45.32
4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	19.31
4.8	למכבסות	19.31
4.9	לחנויות דגים	19.31
4.10	לברירות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	19.31
4.11	לבתי עלמין	12.36
4.12	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	27.71
4.13	לחנויות, עסקים ומשרדים	37.96
4.14	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	"35.28

ש מ ח ה א ר ל י ד
שר החקלאות

כ"ז באייר התשמ"ג (10 במאי 1983)
(חמ 29—3)

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (מס' 2) (תיקון), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (מס' 2), התשמ"ג—1983², תיקון תקנה 3 במקום פסקאות 1 עד 4 יבוא:

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ח התשמ"ג, עמ' 1139.

	1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
		א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר
9.17	1.1.1	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם
19.31	1.1.2	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק
45.32	1.1.3	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק
61.80	1.1.4	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק
		ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס
11.79	1.1.5	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
23.38	1.1.6	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק
54.74	1.1.7	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק
75.70	1.1.8	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק
	1.1.9	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, שהצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה, כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.
	1.2	לגינות נוי מושקות —
	1.2.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת
8.24	1.2.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
8.24	1.2.3	מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.
	1.2.4	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים

הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.2.4, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשיה

2.1 לצרכי הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

6.08 בגבולות הכמות המוקצבת
75.34 מעל הכמות המוקצבת

2.2 למלאכה ותעשיה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
24.21

2.3 לבניה באתרי הבניה —

2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל 7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה
17.36

2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד 7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה
17.36

2.3.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה
17.36

2.3.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
19.57

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
28.49

3 לחקלאות

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

5.97 בגבולות הכמות המוקצבת
75.60 מעל הכמות המוקצבת

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך — ממלכתיים ופרטיים —

19.06 (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

19.06 בגבולות הכמות המוקצבת
76.32 מעל הכמות המוקצבת

- 19.06 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
19.06 בגבולות הכמות המוקצבת
76.32 מעל הכמות המוקצבת

לבתי מלון — 4.3

- 13.85 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
13.85 בגבולות הכמות המוקצבת
76.32 מעל הכמות המוקצבת

למיתקני בטחון — 4.4

- 19.06 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
19.06 בגבולות הכמות המוקצבת
76.32 מעל הכמות המוקצבת

לגינות — 4.5

- 4.5.1 לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או
רשות ממלכתית —

- 8.29 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
8.29 בגבולות הכמות המוקצבת
76.32 מעל הכמות המוקצבת

- 4.5.2 לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות
נוי מושקות המאזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים
לגינת הנוי נמדדים בנפרד —

- 8.24 (א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה,
במשך כל השנה
76.32 (ב) מעבר להגבלה

למיתקני תחבורה — 4.6

- 26.99 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
26.99 בגבולות הכמות המוקצבת
76.32 מעל הכמות המוקצבת

19.31	למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7
19.31	למכבסות	4.8
19.31	לחנויות דגים	4.9
19.31	לברכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
12.36	לבתי עלמין	4.11
27.71	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
37.96	לחנויות, לעסקים ומשרדים	4.13
84.10	לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה	4.14

שמחה ארליך
שר החקלאות

כ"ז באייר התשמ"ג (10 במאי 1983)
(חמ 3-30)

תקנות הדואר (תעריפי טלפון) (מס' 7) (תיקון מס' 2), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 62 לפקודת הדואר [נוסח חדש], התשל"ז—1976,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת
השניה

1. בחלק ו' לתוספת השניה לתקנות הדואר (תעריפי טלפון) (מס' 7), התשמ"ג—
— 1983²

(1) במקום פרט 2 יבוא:

"2. שיחה מקומית מטלפון ציבורי המופעל על ידי אסימון — 2.40 שקלים.

(2) במקום פרט 5 יבוא:

"5. שיחה בין עירונית באמצעות טלפונאי

מטלפון ציבורי המופעל על ידי אסימון — לפי התוספת הראשונה
בחלק ב' ועוד 2.40
שקלים."

תחילה

2. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ד בסיון התשמ"ג (26 במאי 1983).

מרדכי צפורי
שר התקשורת

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 29, עמ' 567.
2 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1347 ועמ' 1391.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למלח) (תיקון מס' 4), התשמ"ג—1983

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957,¹
אני מצווה לאמור:

1. במקום התוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים למלח),
התש"ם—1980², יבוא:

החלפת התוספת

"תוספת

(סעיף 2)

סור ב'
הבחיר בשקלים בחבילות של 1 ק"ג במכירה—

לצרכן כולל מע"מ	לקמעונאי ללא מע"מ	לסיטונאי ללא מע"מ
9.60	6.96	6.09
"9.40	6.79	5.91

סור א'
המצרך

מלח שולחן (מעולה) בשקיות
מלח למאכל (עבה) בשקיות

2. תחילתו של צו זה ביום כ"ט באייר התשמ"ג (12 במאי 1983).

תחילה

גדעון פת
שר התעשייה והמסחר

כ"ז באייר התשמ"ג (10 במאי 1983)
(חמ 1425—3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1195; התשמ"ג, עמ' 107, 217 ו-808.

תיקון טעות דפוס

בכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי) (תיקון), התשמ"ג—1983, שפורסמו בקובץ
התקנות 4487, התשמ"ג, עמ' 1186, בתוספת, בסעיף 7 — הוצאה לפועל — בפסקה (6), בהערה (1)
בסופה, במקום "כאמור בסעיף 7.2(2)" צ"ל "כאמור בסעיף 7.1(1)".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).